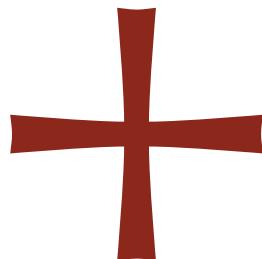

LITURGIA HORARUM

IN CANTU GREGORIANO

IN NATIVITATE DOMINI

AD I VESPERAS

D
E-us, **+** in adiu-tó-ri- um me- um inténde. **R.** Dómi-
ne, ad adiuvándum me fes-tí-na. Gló-ri- a Patri, et Fi-li- o,
et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc,
et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Al- le-lu- ia.

Hymnus

I
C Hriste redémptor ómni- um, ex Patre Patris U-
ni-ce, so-lus- ante princí-pi- um na-tus in-ef-fa-bí- li- ter.

2. Tu lumen, tu splendor Patris,
tu spes perénnis ómnium,
inténde quas fundunt preces
tui per orbem sérvuli.

3. Salútis auctor, récole
quod nostri quondam córporis,
ex illibáta Vírgine
nascéndo, formam súmpseris.

4. Hic præsens testátur dies,
currens per anni círculum,
quod solus a sede Patris
mundi salus advéneris;

5. Hunc cælum, terra, hunc mare,
hunc omne quod in eis est,
auctórem advéntus tui
laudat exsúltans cántico.

6. Nos quoque, qui sancto tuo
redémpti sumus sanguine,
ob diem natális tui
hymnum novum concínimus.

7. Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sácula. Amen.

Psalmodia

VIII g

R EX pa- cí- fi-cus * magni- fi-cá-tus est, cu-ius vul-
tum de-sí-de-rat u-ni-vérsa terra. E u o u a e.

PSALMUS 112

Laudabile nomen Domini

Deposit potentes de sede, et exaltavit humiles (Lc 1, 52).

Laudáte, púeri Dómini, *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum *
ex hoc nunc et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum *
laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, *
super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster,
 qui in altis hábitat *
 et se inclínat, ut respíciat
 in cælum et in terram?
 Súscitans de terra ínopem, *
 de stércore érigens páuperem,
 ut cóllocet eum cum princípibus, *
 cum princípibus pópuli sui.
 Qui habitáre facit stérilem in domo, *
 matrem filiòrum lætántem.

VIII g

Omplé-ti sunt * di- es Ma-rí- æ ut pá-re-ret

fi-li-um su-um primogé-ni-tum. E u o u a e.

PSALMUS 147

Instauratio Ierusalem

Veni, et ostendam tibi sponsam, uxorem Agni (Ap 21, 9).

Lauda, Ierúsalem, Dóminum; *
 colláuda Deum tuum, Sion.
 Quóniam confortávit seras portárum tuárum, *
 benedíxit filiis tuis in te.
 Qui ponit fines tuos pacem *
 et ádipe fruménti sátiat te.
 Qui emíttit eloquium suum terræ, *
 velóciter currit verbum eius.

Qui dat nivem sicut lanam, *
pruínam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas; *
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emítte verbum suum et liquefáciet ea, *
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob, *
iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni, *
et iudícia sua non manifestávit eis.

viii g

S Uper só-li- um Da-víd * et super regnum e-

ius se-dé-bit in æ-térnum, alle-lú-ia. E u o u a e.

CANTICUM

Phil 2, 6-11

De Christo, servo Dei

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo,
sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, †
in similitúdinem hóminum factus; *
et hábitu invéntus ut homo,
humiliávit semetípsum †
factus obœdiens usque ad mortem, *
mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit †
 et donávit illi nomen,*
 quod est super omne nomen,
 ut in nómine Iesu omne genu flectátur *
 cælestium et terréstrium et infernórum
 et omnis lingua confiteátur: *
 «Dóminus Iesus Christus!», in glóriam Dei Patris.

Lectio brevis

Gal 4, 4-5

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex
 muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut
 adoptiónem filiórum recipérémus.

Responsorium breve

VI

H Odi- e sci- é- tis * Qui- a vé- ni- et
 Dómi- nus. ¶ Et mane vi-dé-bi-tis glo- ri- am e- ius.
 ¶ Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- ri- tu- i Sancto.

Magnificat

VIII g

C UM or-tus * fú- e-rit sol de cæ-lo, vi-dé-bi-tis
Re-gem re- gum pro-cédéntem a Patre, tamquam
sponsum de thá-lamo su- o. E u o u a e.

CANTICUM EVANGELIUM

Lc I, 46-55

Exsultatio animæ in Domino

Magníficat ✠ *

ánima mea Dóminus,
et exultávit spíritus meus *
in Deo salvatóre meo,
quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *

Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna, qui potens est, *
et sanctum nomen eius,
et misericórdia eius in progénies et progénies *

timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo, *
dispérsit supérbos mente cordis sui;
depósuit poténtes de sede *
et exaltávit húmiles;
esuriéntes implévit bonis *
et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum,*
recordátus misericórdiæ,
sicut locútus est ad patres nostros,*
Abraham et sémini eius in sæcula.

Preces

Christum adorémus, qui semetípsum exinanívit formam servi accípiens, ac tentátus est per ómnia pro similitúdine absque peccáto. Ardénti fide eum precémur:

Per nativitátem tuam succúrre redémpsis.

Qui, mundum ingrériens, ætátem novam a prophétis prædítam instaurásti, — fac ut semper in novas ætates tua iuvenéscat Ecclésia.

Qui humánam infirmitátem assumpsísti,
— sis cæcis lumen, débilibus fortitúdo, míseris consolátio.

Qui pauper et húmilis násceris,
— résponce páuperes et propítius consoláre.

Qui terréna nativitáte tua ómnibus de promíssa æternitáte lætíiam íngeris, — cælestis spe nativitatis moriéntium corda lætífica.

Qui in terram descendísti, ut omnes in cælum addúceres,
— in glória tibi coniúnge defúnctos.

The musical notation consists of two staves of square neumes on a four-line staff system. The first staff begins with a large capital 'P' and continues with the beginning of the 'A-ter noster' chant. The second staff continues the chant through the end of the 'vo-lúntas' line. The music is in common time, indicated by a 'C' at the start of the first staff.

P A-ter noster, qui es in cælis, sancti-fi-cé-tur no-

men tu-um ; advé-ni- at regnum tu-um ; fi- at vo-lúntas

tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum
 co-ti-di- ánum da no-bis hó-di- e; et dimít-te no-bis dé-
 bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-
 tris; et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem, sed lí-be-ra
 nos a ma-lo.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lätíficas,
 præsta, ut Unigénitum tuum, quem læti suscípimus redemptórem,
 veniéntem quoque iúdicem secúri vidére mereámur. Per
 Dóminum.

Dómi-nus vo-bíscum. ¶ Et cum spí-ri-tu tu-o.
 Be-ne-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li- us,

et Spí-ri-tus Sanctus. R. Amen.

A musical staff in common time with a key signature of one sharp. It consists of two measures separated by a double bar line. The first measure contains six eighth notes, and the second measure contains four eighth notes.

I - te, in pa-ce. R. De-o grá- ti- as.

AD LAUDES MATUTINAS

D
E-us, in adiu-tó-ri- um me- um inténde. R. Dómi-
ne, ad adiuvándum me fes-tí-na. Gló-ri- a Patri, et Fi-li- o,
et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc,
et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Al- le-lu- ia.

Hymnus

III
A so-lis ortus cár-di-ne adúsque ter-ræ lími-tem
Christum ca-ná-mus prín-ci-pem, na-tum Marí- a Vír- gi-ne.

2. Beátus auctor sæculi
servile corpus índuit,
ut carne carnem líberans
non pérderet quod cóndidit.

3. Clausæ paréntis víscera
cæléstis intrat grátia;
venter puéllæ báiulat
secréta quæ non nóverat.

4. Domus pudíci péctoris
templum repénte fit Dei;
intácta nésciens virum
verbo concépit Fílium.

6. Feno iacére pértulit,
præsépe non abhórruit,
parvóque lacte pastus est
per quem nec ales ésurit.

5. Eníxa est puérpera
quem Gábriel prædíxerat,
quem matris alvo géstiens
clausus Ioánnes sénserat.

7. Gaudet chorus cælestium
et ángeli canunt Deum,
palámque fit pastóribus
pastor, créator ómnium.

8. Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sácula. Amen.

Psalmodia

II d

Q Uem vi-dís-tis, * pastó-res ? dí-ci-te : annun-

ti- á-te no-bis, in terris quis appá-ru- it ? Na-tum ví-

dimus, et cho-ro ange-ló-rum Salva-tó-rem Dómi-num,

alle-lú-ia, alle-lú-ia. E u o u a e.

PSALMUS 62, 2-9

Anima Dominum sitiens

Ad Deum vigilat, qui opera noctis reicit.

Deus, Deus meus es tu, *
ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †
sic in sancto appárui tibi, *
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedíciam te in vita mea *
et in nómine tuo levábo manus meas.

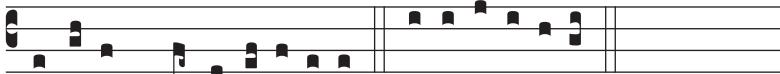
Sicut ádipe et pinguédine repleáтур ánima mea, *
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum, *
in matutínis meditábor de te,
quia fuísti adiútor meus, *
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhæsit ánima mea post te, *
me suscépit déxtera tua.

vii d

Nge-lus *ad pastó-res a- it : Annúnti-o vo-
bis gáudi- um magnum : qui- a na-tus est vo-bis hó- di- e

Salvá-tor mundi, alle-lú-ia. E u o u a e.

CANTICUM

Dn 3, 57-88.56

Omnis creatura laudet Dominum

Laudem dicite Deo nostro, omnes servi eius (Ap 19,5).

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino, *
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, cæli, Dómino, *
benedícite, ángeli Dómini, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino, *
benedícat omnis virtus Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino, *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino, *
benedícite, omnes venti, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino, *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino, *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino, *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino, *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum, *
laudet et superexálte eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino, *
benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, mária et flúmina, Dómino, *
benedícite, fontes, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino, *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiaæ et pécora, Dómino, *
benedícite, filii hóminum, Dómino.

Bénedic, Israel, Dómino, *
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino, *
benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino, *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaríá, Mísael, Dómino, *
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es in firmaménto cæli *
et laudábilis et gloriósus in sæcula.

In fine huius cantici non dicitur Gloria Patri.

viii g₂

P Arvu-lus fi-li- us * hó-di- e na-tus est no-bis : et
vo-cá-bi-tur De- us, for- tis, alle- lú- ia, alle- lú- ia.
Eu o u a e.

PSALMUS 149

Exsultatio sanctorum

Fili Ecclesiæ, filii novi populi exsultent in rege suo: in Christo (Hesychius).

Cantáte Dómino cáanticum novum; *

laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætetur Israel in eo, qui fecit eum, *

et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro, *

in týmpano et cíthara psallant ei,

quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo, *

et honorábit mansuétos in salúte.

Iúbilent sancti in glória, *

læténtur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gútture eórum *

et gládii ancípites in mánibus eórum,

ad faciéndam vindíc tam in natióibus, *

castigatiónes in pôpulis,

ad alligándos reges eórum in compédibus *

et nóbiles eórum in mánicis férreis,

ad faciéndum in eis iudícium conscríptum: *

glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Lectio brevis

Hebr 1, 1-2

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus pátribus in prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Responsorium breve

VI

N O-tum fe- cit Dómi-nus, R. Alle- lú-ia, al-
le- lú- ia. ¶ Sa-lu-tá- re su- um. ¶ Gló-ri- a Patri,
et Fí-li- o, et Spi-rí- tu- i San-cto.

Benedictus

VIII g2

G Ló-ri- a * in excélsis De-o et in ter-ra pax
homí-ni-bus bonæ vo-luntá- tis, al-le- lú-ia, alle- lú-ia.

E u o u a e.

CANTICUM EVANGELIUM

Lc I, 68-79

De Messia eiusque præcursori

Benedíctus + Dóminus Deus Israel, *

quia visitávit et fecit redemptiōnem plebi suæ
et eréxit cornu salútis nobis *
in domo David púeri sui,

sicut locútus est per os sanctórum, *
qui a sæculo sunt, prophetárum eius,
salútem ex inimícis nostris *
et de manu ómnium, qui odérunt nos;
ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris *
et memorári testaménti sui sancti,
iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis,
ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, *
serviámus illi
in sanctitáte et iustítia coram ipso *
ómnibus diébus nostris.
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: *
præfíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius,
ad dandam sciéntiam salútis plebi eius *
in remissiónem peccatórum eórum,
per víscera misericórdiae Dei nostri, *
in quibus visitábit nos óriens ex alto,
illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent *
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Preces

Dignis láudibus Verbum Dei celebrémus, ante sæcula exsístens et
in témpore nobis natum. Iucúnde acclamémus, dicéntes:

Exsultet terra, quia venisti.

Christe, Verbum ætérum, qui in terram descéndens, exsultatiónis
røre eam perfudísti,
— lætifica cor nostrum grátiae tuae visitatióne contínua.

Salvátor noster, qui in nativitáte tua, fidelitátem Dei nobis

ostendísti, — concéde nos plena fide promissiónes baptismáles serváre.

Rex cæli et terræ, qui pacem homínibus ab ángelis nuntiári fecísti,
— vitam nostram in tua pace consérva.

Dómine, qui venísti ut eses vitis vera, nobis fructum vitæ
prodúcens, — fac nos iúgiter pálmites in te manéntes, ne simus
infructuósi.

Pater noster, qui es in cælis, sancti-fi-cé-tur no-men tu-um; advé-ni- at regnum tu-um; fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hó-di- e; et dimít-te no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-tris; et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem, sed lí-be-ra-nos a ma-lo.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, dum nova incarnáti Verbi
tui luce perfúndimur, hoc in nostro respléndeat ópere, quod per
fidem fulget in mente. Per Dóminum.

D ómi-nus vo-bíscum. ¶ Et cum spí-ri-tu tu-o.
Be-ne-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li- us,
et Spí-ri-tus Sanctus. ¶ Amen.

I - te, in pa-ce. ¶ De-o grá- ti- as.

AD II VESPERAS

D

E-us, **+** in adiu-tó-ri- um me- um inténde. **R.** Dómi-
ne, ad adiuvándum me fes-tí-na. Gló-ri- a Patri, et Fi-li- o,
et Spi- ri- tu- i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi- o, et nunc,
et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Al- le-lu- ia.

Hymnus

C

I

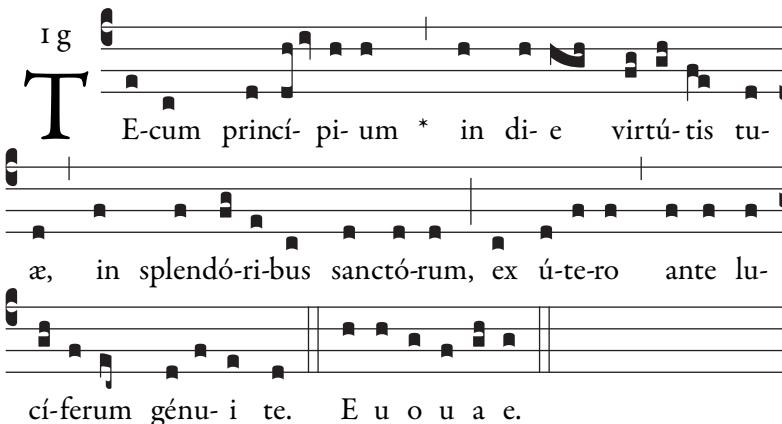
Hriste redémptor ómni- um, ex Patre Patris U-
ni-ce, so-lus- ante princí-pi- um na-tus in-ef-fa-bí- li- ter.

2. Tu lumen, tu splendor Patris,
tu spes perénnis ómnium,
inténde quas fundunt preces
tui per orbem sérvuli.

3. Salútis auctor, récole
quod nostri quondam córporis,
ex illibáta Vírgine
nascéndo, formam súmpseris.

4. Hic præsens testátur dies,
currens per anni círculum,
quod solus a sede Patris
mundi salus advéneris;
5. Hunc cælum, terra, hunc mare,
hunc omne quod in eis est,
auctórem advéntus tui
laudat exsúltans cántico.
6. Nos quoque, qui sancto tuo
redémpti sumus sanguine,
ob diem natális tui
hymnum novum concínimus.
7. Iesu, tibi sit glória,
qui natus es de Vírgine,
cum Patre et almo Spíritu,
in sempitérna sácula. Amen.

Psalmodia

PSALMUS 109, 1-5.7

Messias rex et sacerdos

*Oportet illum regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius
(1 Cor 15, 25).*

Dixit Dóminus Dómino meo: *
«Sede a dextris meis,
donec ponam inimícos tuos *
scabéllum pedum tuórum».

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
in splendóribus sanctis, *
ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: *
«Tu es sacérdos in ætérmum
secúndum órdinem Melchísedech».

Dóminus a dextris tuis, *
conquassábit in die iræ suæ reges.

De torrénte in via bibet, *
proptérea exaltábit caput.

II * a

A -pud Dómi-num * mi-se- ri- córdi- a, et co-pi-
ó- sa apud e-um redémpti- o. E u o u a e.

PSALMUS 129

De profundis clamavi

Ipse salvum faciet populum suum a peccatis eorum (Mt 1, 21)

De profundiis clamávi ad te, Dómine; *
Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes *
in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est, *
 ut timeamus te.
 Sustinui te, Dómine, *
 sustinuit anima mea in verbo eius;
 speravit anima mea in Dómino *
 magis quam custodes auroram.
 Magis quam custodes auroram *
 speret Israel in Dómino,
 quia apud Dóminum misericordia, *
 et copiosa apud eum redemptio.
 Et ipse redimet Israel *
 ex omnibus iniquitatibus eius.

VIII g

I N princi-pi- o * et ante sácu-la De- us e-rat Ver-
bum: ipse na-tus est no-bis Sal-vá-tor mundi. E u o u a e.

CANTICUM

Col 1, 12-20

Christus primogenitus omnis creaturæ et primogenitus ex mortuis
 Gratiás agámus Deo Patri, *
 qui idóneos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine;
 qui erípuit nos de potestáte tenebrárum *
 et tránstulit in regnum Fílli dilectionis suæ,
 in quo habémus redemptiórem, *
 remissiónem peccatórum;
 qui est imágó Dei invisibilis, *
 primogénitus omnis creaturæ,

quia in ipso cóndita sunt univérsa †

in cælis et in terra, *

visibília et invisibília,

sive throni sive dominatiónes *

sive principátus sive potestátes.

Omnia per ipsum et in ipsum créata sunt, †

et ipse est ante ómnia, *

et ómnia in ipso constant.

Et ipse est caput córporis ecclésiæ; †

qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, *

ut sit in ómnibus ipse primátum tenens,

quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem habitáre *

et per eum reconciliáre ómnia in ipsum,

pacíficans per sanguinem crucis eius *

sive quæ in terris sive quæ in cælis sunt.

Lectio brevis

1 Io 1, 1-3

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris,
quod perspéximus et manus nostræ contrectavérunt, de verbo
vitæ — et vita appáruit, et vídimus et testámur et annuntiámus
vobis vitam aetérnam, quæ erat coram Patre et appáruit nobis
— quod vídimus et audívimus, annuntiámus et vobis, ut et vos
communiónem habeáatis nobíscum. Commúnio autem nostra est
cum Patre et cum Filio eius Iesu Christo.

Responsorium breve

VI

V

Erbum ca-ro factum est,

R. Alle-lú-ia,

al- le- lú- ia. ¶ Et ha- bi- tá- vit in no- bis. ¶ Gló- ri- a
 Patri, et Fí- li- o, et Spi- ri- tu- i San- cto.

Magnificat

Ig 2

H Odi- e Chri- stus na-tus est, hó-di- e Salvá- tor
 appá-ru- it; hó-di- e in terra canunt ange- li, létán- tur
 archángel- li; hó-di- e ex- súl- tent iusti, di-céntes : Gló-
 ri- a in excélsis De- o, al- le- lú- ia. E u o u a e.

CANTICUM EVANGELIUM

Lc 1, 46-55

Exsultatio animæ in Domino

Magnificat ♫ *

ánima mea Dóminum,
 et exsultávit spíritus meus *
 in Deo salvatóre meo,

quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,
quia fecit mihi magna, qui potens est, *
et sanctum nomen eius,
et misericórdia eius in progénies et progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, *
dispérsit supérbos mente cordis sui;
depósuit poténtes de sede *
et exaltávit húmiles;
esuriéntes implévit bonis *
et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, *
recordátus misericórdiæ,
sicut locútus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini eius in sæcula.

Preces

Christum iubilántes celebrémus, in cuius nativitaté ángeli pacem
mundo nuntiavérunt, et devótis ánimis exorémus:

Natívitas tua pacem cunctis áfferat.

Reple, Dómine, ómnibus bonis Ecclésiam tuam,
— quam nativitatís tuæ mystério consoláris.

Qui, princeps pastórum venísti, et nostrárum epíscopos animárum,
— papam et epíscopos nostros fidéles redde dispensatóres
multifórmis grátiæ tuæ.

Rex æternitatís, qui, nascens, brevi vitæ spátio circumscríbi et
hóminum vicissítudines experíri voluísti,

— nos cadúcos et mortáles æternitátis tuæ redde consórtes.
Qui, a sæculis exspectátus, in plenitúdine témporis venísti,
— manifésta præsentiam tuam iis, qui adhuc te exspéctant.
Qui, caro factus, humánam substántiam morte corrúptam
restaurásti, — defúnctis tuam plénam restauratióne concéde.

P

A-ter noster, qui es in cæ-lis, sancti-fi-cé-tur no-men tu-um; advé-ni- at regnum tu-um; fi- at vo-lúntas tu-a, sic-ut in cæ-lo, et in terra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hó-di- e; et dimít-te no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ri-bus nos-tris; et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem, sed lí-be-ra-nos a ma-lo.

Oratio

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem et mirabíliter condidísti
et mirabílius reformásti, da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse
consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps. Qui
tecum vivit.

D ómi-nus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Be-ne-dí-cat vos omní-po-tens De-us, Pa-ter, et Fí-li- us,

et Spí-ri-tus Sanctus. R. Amen.

I - te, in pa-ce. R. De-o grá- ti- as.